

nok ud over, hvad mandatet i debatten i dag kan bære.

Så vil jeg sige til hr. Kristen Touborg, der siger, at Socialdemokratiet har handlet efter den model, at kan man ikke få den, man elsker, så må man elske den, man får. Nej, det er jo faktisk det modsatte, der er sket. Det, vi elskede – hvis man nu skal overføre det – vil jeg så sige, var der jo ikke enighed om at gå til i første omgang blandt de politiske partier, fordi man ønskede en undersøgelse af opgavefordelingen. Derfor har vi sagt, at vi har tid til at vente på at få den, vi elsker, selv om der måske – og jeg vil godt sætte en tyk streg under måske – kunne være fundet en anden løsning.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

De sidste bemærkninger fra hr. Klaus Hækkerup fik mig til at tænke på, om Socialdemokratiet overhovedet ved, hvem det er, de elsker. Det kan man godt have sine tvivl om efter den procedure, der er kørt her.

Hr. Klaus Hækkerup efterlyser et eksempel på, hvor det er, vi ønsker en demokratisk og åben styring, sådan som det fremgår af vores dagsordensforslag. Jeg kan nævne et stort og omfattende eksempel. Det er HS. Det sagde jeg i min ordførertale, at det ønsker vi ført tilbage, det ønsker vi en demokratisk styring af.

Derudover vil jeg gerne give udtryk for, at når hr. Klaus Hækkerup efterlyser SF's holdning til, hvilken model vi egentlig gik ind for, så kan jeg sige fuldstændig klart, at SF har givet udtryk for, at vi ønskede den lille model. Det har vi gjort til det ene forhandlingsmøde, hvis man kunne kalde det det, vi har været indkaldt til. Der har kun været ét regulært forhandlingsmøde. Dér blev vi bedt om at komme med et udspil og tilkendegive vores mening.

Det gjorde SF, men vi fik sådan set aldrig kvitteringen for det, nemlig hvad det var, regeringen ønskede. Så langt nåede vi aldrig. Og da alle øvrige møder blev aflyst, nåede vi altså slet ikke dertil. Derfor står vi sådan set her i dag og ved stadig væk ikke, hvad det egentlig var, regeringen ville, hvis de kunne være blevet enige med sig selv. Det var derfor, jeg startede med at sige: Ved regeringen overhovedet, hvem det er, den elsker?

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg ved, hr. Klaus Hækkerup er tilhænger af det kommunale selvstyre, og jeg håber, vi er enige om, at det, der ligger nu og vil ligge frem til mindst år 2002 efter det, der er fremlagt, er en meget kraftig og en meget alvorlig udhuling af det kommunale selvstyre i hovedstadsområdet. Det vil sige, at for ca. en fjerdedel til en tredjedel af landet har vi udhulet det kommunale selvstyre voldsomt frem til år 2002.

Vi er enige om, der er problemer.

Så spørger hr. Klaus Hækkerup: Hvad kunne det lille storamt have løst? Vi fik en ganske udmærket oversigt fra Indenrigsministeriet, der i virkeligheden viste, hvilke opgavetyper – hvor der var brug for at arbejde sammen i regionen – der kunne løses med det lille amt. Og det viste sig jo, at sygehusområdet f.eks. nemt kunne løses dér. Jeg vil også pege på demokratiseringen af Ørestaden, på store dele af trafikplanlægningen, på affaldsplanlægningen osv.

Det eneste, der sådan set stod tilbage, hvis vi tog det lille, var HT, som vel stadig væk skulle ligge i en struktur uden for amtet, og enkelte andre opgaver.

Dér vil jeg sige, at da vi så den opstilling, var jeg ikke spor i tvivl om, at den lille model var langt mere demokratisk og langt at foretrække frem for ingenting. Og for mit eget vedkommende vil jeg sige: Hvem ved, hvis vi starter med den lille, hvor vi så ender henne?

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Det er til hr. Klaus Hækkerup, som siger, at han ikke kan garantere, at hele Socialdemokratiet står bag alt, hvad han har sagt. Det var egentlig talt heller ikke det, jeg forventede at få svar på. Det var nu måske nok lige lovlig meget.

Nej, jeg spurgte hr. Klaus Hækkerup, om det virkelig var hele Socialdemokratiet, der stod bag den del af udtalelsen, hvor han sagde, at sådan noget som at bruge folkeafstemning i Berlin for at sammenlægge den jo var noget forfærdelig noget, for så faldt det hele, og det havde ellers været sådan en glimrende løsning. Derved sagde hr. Klaus Hækkerup, at Socialdemokratiet ikke går ind for, at man kan bruge en folkeafstemning, for det forvirrer jo alle de gode ideer, som politikere kan komme med.

Dernæst spurgte jeg, om hr. Klaus Hækkerup havde hele Socialdemokratiet bag sig, når han sagde, at Socialdemokratiet ikke kunne være